

Haber:

Cumhurbaşkanı, Cumhurbaşkanı Yardımcısı ve yeni yasama üyelerinin seçildiği genel seçimler 14 Şubat 2024'te yapıldı. Genel Seçim Komisyonu, yetkililerin desteklediği Prabowo-Gibran ikilisinin oyların yüzde 58'ini kazandığına karar verdi. Ancak yetkililerin, adaylarını desteklemek amacıyla organize, sistematik ve geniş çaplı dolandırıcılık yaptıklarından şüpheleniliyor. Son olarak karşı taraf Anayasa Mahkemesi'nde dava açtı. Anayasa Mahkemesi önündeki yargılama süreci devam etmekte olup kararın 22 Nisan 2024'te açıklanması planlanıyor.

Yorum:

1- Davayı Anayasa Mahkemesi'ne taşıyan taraflar, başından itibaren tüm seçim yönetimi kurumlarını tarafsız olmamakla suçladılar. Tüm organizatörler, yetkililer tarafından desteklenen adayların yanında duruyorlar. 2 Mart 2024'teki seçimlerin ardından kazanan aday Enis Muhayman'ın eş lideri Sudirman şunları söyledi: "O halde güvenlik güçleri tarafsız olmazsa şaşırmanın, Genel Seçim Komisyonu tarafsız olmazsa şaşırmanın, seçim denetleme kurumu görevini yapmazsa şaşırmanın ve Anayasa Mahkemesi tek adayın yanında yer alırsa şaşırmanın." Ancak bu kurumların tarafsızlığı konusundaki şüphelerine rağmen hâlâ güvenmedikleri kurumlardan sorunlara çözüm arıyorlar! Bunun da demokrasi olduğunu düşünüyorlar. Oysa mevcut sistem değişime izin vermezken nasıl bir değişim umut edebiliriz ki?!

2- Öte yandan Endonezya'da aslında sadece 29 politika yapıcı bulunmaktadır. Birincisi: En fazla etkiye sahip olanlar 10 oligarktır; Jarome Group, Pareto Star Energy, Bayan Resources (2), Sinar Mas, Indo Food, Indo Rama, CT Corp, Umman ve Harita Sita. Bunların servetleri, 2.701,6 trilyon Rupiyeye (168,85 milyar ABD Doları) ulaşmıştır. Bu meblağ ise devletin genel bütçesinin toplam gelir ve giderlerinin %81,25'ini, devlet gelirlerinin ise %96,41'ini temsil ediyor. Dolayısıyla bu azınlık, Bayan Resources'tan iki kişi dışında 1966'daki Yeni Düzen döneminden bu yana hiç değişmedi. İkincisi: Temsilciler Meclisi'nde kanunların çıkarılmasında kendi üyelerinin oylarını belirleyen siyasi partilerin 9 genel başkanı. Üçüncüsü: Anayasa Mahkemesi'nin 9 üyesi; bunlar yöneticinin davranışlarının hukuka aykırı olup olmadığını ve yöneticinin görevden alınıp alınamayacağını yorumlayan kişilerdir. Dördüncüsü: Ulusal politikayı belirleyen devlet başkanı. Bu ülkenin rengini asıl belirleyen işte bu 29 kişidir. Fikri olarak hem partinin, hem Anayasa Mahkemesinin, hem de cumhurbaşkanının laik bir ideolojisi vardır ve bağımsızlığın başlangıcından bugüne kadar olan da işte budur. Dolayısıyla bu demokratik sistem, İslam şeriatının tam olarak uygulanmasına yönelik değişim fırsatlarının önüne bir alan açmıyor.

3- Bu gerçekler, İslam şeriatının tam olarak uygulanmasını amaçlayan değişimlerin demokratik araçlar yoluyla uygulanmasının imkânsız olduğunu, aksine değişimin sadece Nebi Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in metodu yoluyla gerçekleştirilebileceğini teyit etmektedir. Dolayısıyla İslam şeriatını demokratik araçlar yoluyla uygulamayı hayal etmek, boşa kürek çekmeye benzetilmektedir. Ne yazık ki şahsiyetler, hatta birçok alim, demokrasinin tuzağına düşmüşlerdir. Nitekim Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: **أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ** "Onlar hala cahiliye hükmünü mü arıyorlar? Kesin bilgiyle inanan bir topluluk için hükmü, Allah'tan daha güzel olan kimdir?" [Maide 50]